

Ελόχοβσκι: Ο ναός που δεν κατάφεραν να κλείσουν οι Σοβιετικοί

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Μόσχας](#)

«Η εορτή των Θεοφανείων εμπειρικλείει την ιδέα της αναγέννησης, του ανθρώπου, της φύσης, του κόσμου», είπε ο Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος στο λόγο του μετά την Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό ναό των Θεοφανείων Ελόχοβσκι στη Μόσχα στις 19 Ιανουαρίου, ανήμερα των Θεοφανείων.

«Αυτή την μεγάλη ημέρα τιμούμε τον Καθεδρικό Ναό των Θεοφανείων Ελόχοβσκι», είπε ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Εκκλησίας.

Ο καθεδρικός ναός των Θεοφανείων Ελόχοβσκι είναι ένα από τα πιο σημαντικά πνευματικά κέντρα της Ρωσίας και πραγματικό μαργαριτάρι στο κέντρο της ρωσικής πρωτεύουσας. Στην σημερινή μορφή υπάρχει από το τέλος του 18ου αι., όταν έγινε η ολική ανακατασκευή του αρχικού ναού.

Image not found or type unknown

Το ύψος του ναού από τα θεμέλια μέχρι την κορυφή είναι 56 μέτρα, το ίδιο ύψος έχει και το καμπαναριό, ενώ ο ναός έχει χωρητικότητα έως 3000 πιστούς.

Είναι στενά συνδεδεμένος με το όνομα του μεγαλύτερου Ρώσου ποιητή Αλεξάνδρ Πούσσκιν, καθώς εκεί, βαφτίστηκε στις 8 Ιουνίου του 1799.

Στα σοβιετικά χρόνια τη δεκαετία του 1920 στο ναό λειτουργούσε ο Πατριάρχης Τύχων. Τη δεκαετία του 1930 συγκεντρώθηκαν εκεί τα ιερά κειμήλια από ναούς και εκκλησίες της γύρω περιοχής που έκλεισαν.

Το 1926 με την απόφαση της Επιτροπής Εκπαίδευσης του Συμβουλίου της Μόσχας ο ναός θεωρήθηκε διατηρητέο μνημείο εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής, αλλά την 1 Μαρτίου του 1930 αποφασίστηκε να κλείσει. Οι ενορίτες μάζεψαν 4 800

υπογραφές να μην κλείσει ο ναός, και στις 30 Ιουνίου η απόφαση ανακλήθηκε.

Οι αρχές προσπαθούσαν συνέχεια να κλείσουν το ναό, ενώ συνεχίζονταν οι λειτουργίες, αλλά οι προσπάθειες αυτές απέβησαν άκαρπες.

Στις αρχές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, την Κυριακή στις 22 Ιουνίου μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, οι αρχές επεχείρησαν και πάλι να κλείσουν τον ναό, αλλά ο Μητροπολίτης κ. Σέργιος, συγκάλεσε τους πιστούς και τους κάλεσε να προστατέψουν την πατρίδα.

Από τον Ιούλιο του 1941 έως τον Ιούλιο του 1944 οι ιερείς και ενορίτες του ναού μάζεψαν συνολικά 835200 ρούβλια για το ταμείο στήριξης του μετώπου. Το 1942 οι αρχές της πόλης επέτρεψαν να τελεστεί πασχαλινή λειτουργία, όπου μέσα στο σκοτάδι μαζεύτηκαν πάνω από 6,5 χιλ. Μοσχοβίτες.

Από το Σεπτέμβριο του 1943 οι λειτουργίες στο ναό συνεχίστηκαν σε μόνιμη βάση και δεν έχουν διακοπεί έως τις ημέρες μας.

Το 1945 ο ναός εγκρίθηκε ως καθεδρικός πατριαρχικός ναός με το πρώτο διάταγμα του Πατριάρχη Αλεξίου Α, ο οποίος εξελέγη στον πατριαρχικό θρόνο εκείνη τη χρονιά. Εδώ γίνονταν όλες οι επίσημες εκκλησιαστικές τελετές και ενθρόνιση του εκάστοτε Πατριάρχη μέχρι να ξαναχτιστεί ο καθεδρικός ναός του Σωτήρος Χριστού το 1993.